

Први пут први разред

Дошао је и тај дан, септембарски, узбудљив, а опет испуњен благом стрепњом, да до тада предшколац креће у први разред и преузима нову важну улогу: *ученик*.

Августовски и дани пре тога повремено су били испуњени разним питањима будућих првака: “Како ће ми бити у школи?” “Да ли ће бити другара које познајем?”, “Како је тамо?”

Та питања и многа слична је уобичајено и очекивано да се чују од неискусних будућих првака.

Нека деца су сасвим срећна и опуштена, нека више узнемирана, а нека уплашена.

Родитељи могу деци помоћи да лакше прихвате нову средину и да разреше разне дилеме малених дечјих умова. Тиме доприносе прилагођавању, прихватању и менталној отпорности своје деце.

Родитељи, са друге стране, могу увећавати страхове, отежавати прилагођавање и тиме одмоћи свом детету.

Поставља се питање: “Шта је онда права мера?”

Одговор лежи у посматрању вашег детета, у праћењу његових осећања, а осећања произилазе директно из тога шта дете размишља.

Препоруке и кораци који могу помоћи: **четири П:**

1. Постављање правих питања: “Како се осећаш јер идеш у први разред? Шта ти се допада, а шта не у школи? Шта је другачије него у вртићу?”

2. Припремите дете тако што ћете организовати сваког дана “малу школу” код куће кроз “кобајаги” игру: устајеш, переш зубе, облачиш се, једеш, обуваш се, узимаш ранац, излазиш. Браааво! Можете убацити још корака у зависности од ваших навика. У сваком случају ћете тако помоћи детету да зна шта да очекује свако јутро и да стекне рутину.

3. Похвалите дете што је успело да већину корака заврши на време.

4. Претходни договор: чак иако све урадите према претходном договору, код неке деце очекујте јутарње развлачење..одлагање, негодовање.“

Шта ако ништа од овога не делује, дете негодује и одбија да иде?

1. Прихватите емоцију и нормализујте осећање: “Разумем како се осећаш и то је нормално, сви се тако осећају када им је нешто ново, чак и одрасли, неко више, неко мање.”

2. Присетите се претходног договора: “Сећаш се како смо причали јуче о томе и вежбали?”

3. Ангажујте ментални потенцијал детета: “Који је твој предлог?” (вероватно ће предложити да не иде у школу).. “а да ли је то могуће?”

4. Мотивишите дете: “Знам да ти то можеш!”

5. Помозите да позитивно вреднује школу и свој одлазак “А кад успеш, хајде да заједно кажемо “Браво!!!”

Срећан полазак у школу драга децо, жели вам школа “1300 каплара” !

Психолог школе

Светлана Ђокић